

POSTANOWIENIE

Dnia 30 stycznia 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Maciej Kowalski

w sprawie z powództwa A. J.

przeciwko Skarbowi Państwa - Państwowemu Gospodarstwu Leśnemu Lasom
Państwowym Nadleśnictwu B.

o uzgodnienie treści księgi wieczystej z rzeczywistym stanem prawnym,
na posiedzeniu niejawnym 30 stycznia 2023 r. w Izbie Cywilnej w Warszawie,
na skutek skargi kasacyjnej powoda
od wyroku Sądu Okręgowego w Piotrkowie Trybunalskim
z 30 grudnia 2021 r., sygn. akt II Ca 48/20,

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2. zasądza od A. J. na rzecz Skarbu Państwa
Prokuraturii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej kwotę
6250 (sześć tysięcy dwieście pięćdziesiąt) złotych tytułem
zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

W związku ze skargą kasacyjną powoda od wyroku Sądu Okręgowego w Piotrkowie Trybunalskim z 30 grudnia 2021 roku, w sprawie z powództwa A. J. przeciwko Skarbowi Państwa - Państwowemu Gospodarstwu Leśnemu Lasom

Państwowym Nadleśnictwu B. o uzgodnienie treści księgi wieczystej z rzeczywistym stanem prawnym należy podnieść, co następuje:

Skarga kasacyjna jest nadzwyczajnym środkiem zaskarżenia, przysługującym od prawomocnych orzeczeń sądu drugiej instancji, o przede wszystkim publicznoprawnym celu (postanowienia SN: z 7 października 2020 r., II CSK 670/19; z 24 lutego 2016 r., V CSK 488/15). Sąd Najwyższy jako sąd kasacyjny, nie jest sądem powszechnym trzeciej instancji, zaś skarga kasacyjna nie jest środkiem zaskarżenia przysługującym od każdego rozstrzygnięcia sądu drugiej instancji kończącego postępowanie w sprawie. Rolą skargi kasacyjnej nie jest korygowanie wszelkich orzeczeń sądowych zawierających uchybienia, lecz ochrona interesu publicznego przez zapewnienie jednolitości wykładni i stosowania prawa oraz wkład Sądu Najwyższego w rozwój orzecznictwa i prawa pozytywnego.

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania w razie wykazania przez stronę, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych, budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

We wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, skarżący przytoczył przesłankę z art. 398⁹ § 1 punkt 4 k.p.c., tj. oczywistą zasadność.

Oparcie wniosku na przesłance oczywistej zasadności wymaga wykazania przez skarżącego niewątpliwej, widocznej na pierwszy rzut oka (*prima facie*), bez konieczności pogłębionej analizy, sprzeczności wykładni lub zastosowania prawa materialnego lub procesowego z brzmieniem przepisów lub powszechnie przyjętymi regułami interpretacji (m.in. postanowienia SN: z 22 stycznia 2008 r., I UK 218/07; z 26 lutego 2008 r., II UK 317/07; z 9 maja 2008 r., II PK 11/08; z 21 maja 2008 r., I UK 11/08, z 9 czerwca 2008 r., II UK 38/08).

Skarżący powinien zawrzeć w skardze wyodrębniony wywód prawny wskazujący, w czym przejawia się oczywistość naruszenia przepisów prawa materialnego lub procesowego (zob. postanowienia SN: z 5 września 2008 roku, I CZ 64/08, z 19 grudnia 2001 roku, IV CZ 200/01, z 9 czerwca 2008 roku, II UK 37/08).

Skarżący wskazał na oczywistą zasadność skargi wiążącą się z faktem, że stosując reguły wynikające z art. 382 k.p.c. sąd drugiej instancji, rozstrzygając sprawę, winien oprzeć się na całym, wszechstronnie rozważonym materiale dowodowym, dokonując odmiennej, a co za tym idzie - prawidłowej oceny materiału dowodowego. Ponadto uzasadnienie rozstrzygnięcia powinno być sporządzone w taki sposób, aby możliwa była ocena jego prawidłowości, tymczasem motywy, na jakich oparł się Sąd Okręgowy, budzą jego wątpliwości. Nadto sąd orzekający pominął naczelne zasady dotyczące wyrokowania, w tym zasadę zawartą w art. 6 k.c., dotyczącą ciężaru dowodowego. Skarga jest oczywiście uzasadniona chociażby w zakresie dotyczącym kwestii braku protokołu przejęcia sporządzonego w trybie § 1 i 2 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 20 stycznia 1945 r. w sprawie wykonania dekretu PKWN z dnia 12 grudnia 1944 r. o przejęciu niektórych lasów na własność Skarbu Państwa. Zarzucił wreszcie, że sąd drugiej instancji odmówił mu prawa do uzupełnienia dowodu z opinii biegłego z zakresu geodezji w celu ustalenia okoliczności dotychczas niewyjaśnionych przez biegłego co uniemożliwiło sądowi ustalenie okoliczności istotnych w sprawie, a to doprowadziło do nierozpoznania istoty sprawy.

Skarżący nie przedstawił w konfrontacji z motywami rozstrzygnięcia przekonujących argumentów, że zaskarżony wyrok został wydany z naruszeniem przepisów prawa, uzasadniającym oczywistą zasadność skargi kasacyjnej w wyżej wskazywanym rozumieniu. Skarżący we wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej w istocie ograniczył się do stwierdzenia, że skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Powinien natomiast wykazać kwalifikowany charakter uchybień popełnionych przez sąd II instancji, które uzasadniałyby przesłankę oczywistości skargi poprzez zawarcie we wniosku odpowiedniego wywodu prawnego.

Tymczasem w świetle wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie jest jasne w czym skarżący upatruje naruszenia art. 382 k.p.c. Strona powołująca się na naruszenie tego przepisu powinna wskazać materiał dowodowy, który został przez ten sąd pominięty przy wydaniu wyroku i wykazać, że popełnione uchybienie mogło mieć wpływ na wynik sprawy (zob. np. postanowienia SN: z dnia 6 stycznia 1999 r., II CKN 100/98, OSNC 1999, nr 9, poz. 146; z dnia 7 lipca 1999 r., I CKN 504/99, OSNC 2000, nr 1, poz. 17). Powyższe nie nastąpiło.

Podobnie skarżący nie wskazał w czym konkretnie przejawiało się pominięcie przez sąd orzekający naczelných zasad dotyczących wyrokowania, w tym zasady zawartej w art. 6 k.c., jak również dlaczego skarga jest oczywiście uzasadniona „w zakresie dotyczącym kwestii braku protokołu przejęcia sporządzonego w trybie § 1 i 2 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 20 stycznia 1945 r. w sprawie wykonania dekretu PKWN z dnia 12 grudnia 1944 r. o przejęciu niektórych lasów na własność Skarbu Państwa”. Równie lakoniczny jest zarzut dotyczący zaniechania uzupełnienia opinii biegłego „w celu ustalenia okoliczności dotychczas niewyjaśnionych przez biegłego” co miało doprowadzić do nierozpoznania istoty sprawy. Skarżący nie wskazał nawet o jakie okoliczności chodzi i jaki wpływ na treść wydanego w sprawie rozstrzygnięcia miało wskazywane przezeń uchybienie i dlaczego miałyby ono skutkować nierozpoznaniem istoty sprawy. W judykaturze powszechnie przyjmuje się, że do nierozpoznania istoty sprawy dochodzi jedynie wówczas, gdy rozstrzygnięcie sądu pierwszej instancji nie odnosi się do tego, co było przedmiotem sprawy, gdy zaniechał on zbadania materialnej podstawy żądania albo merytorycznych zarzutów strony, bezpodstawnie przyjmując, iż istnieje przesłanka materialnoprawna lub procesowa unicestwiająca roszczenie lub uniemożliwiająca badanie podniesionego zarzutu.

Skarżący nie przedstawił zatem wyводу jurydycznego, który potwierdzałby dostrzegalną *prima facie*, a więc kwalifikowaną postać naruszenia powołanych przepisów postępowania oraz ich wpływu na treść wydanego rozstrzygnięcia.

Wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania wraz z uzasadnieniem jest odrębną konstrukcyjnie i funkcjonalnie częścią skargi kasacyjnej i nie jest rolą Sądu Najwyższego domyślanie się lub poszukiwanie w innych częściach skargi kasacyjnej okoliczności, które uzasadniałyby przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania (zob. postanowienia SN z: 9 czerwca 2008 r. II UK 38/08; 14 grudnia 2004 r., II CZ 142/04; 15 kwietnia 2022 r. I CSK 2411/22; 24 marca 2022 r. III USK 335/21; 31 stycznia 2022 r. I CSK 94/22; 31 stycznia 2022 r. I CSK 94/22; 30 czerwca 2022 r. I CSK 2112/22).

W tym stanie rzeczy, na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. orzeczono jak w sentencji.

O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i 3 w zw. z art. 99 w zw. z art. 108 § 1 w zw. z art. 398²¹ w zw. z art. 391 § 1 k.p.c. przy uwzględnieniu § 5 pkt 8 w zw. z § 2 pkt 9 w zw. z § 10 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. z 2015 r., poz. 1800 ze zm.).